

AGRU IN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplimentul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Până când . . . ?

O doamnă și-a ținut nu demult un jubileu interesant. A serbătorit a 25-a aniversare de când stă la pat bolnavă. Trupul zace fără ajutor și nădejde; sufletul ei însă surâde cu zâmbetul nevinovat al unei copile, față de toți e cu o dragoste înțelegătoare și cu o astfel de paciință că toți vizitatorii o admiră cu cea mai mare reverință.

Poate că și tu, iubite cetitorule, suferi demult de vre-o boală grea, ești poate chinuit de dureri mari, poate că ai cheltuit deja o avere întreagă cu medici, medicamente și tratamente costisitoare. Erai în o neîncetată vacilare, când o îmbunătățire — apoi recidivă și după o îmbunătățire de scurtă durată o recidivă și mai grea. Nimeni nu știe să-ți dea un răspuns hotărât, că „până când va dura aceasta suferință.“

Aceasta nesiguranță te chinuște și mai mult, te deprimă până la disperare. Poate că dacă ar fi boala ta și durerile tale cu mult mai mari, dar de o mai scurtă durată nu te-ai tângui atâta. Totuși un morb greu trebuie să te miște, cași o profesiune, ca o chemare, chiar și numai cugetând la așa ceva. Tot ce ți-ai propus a face în cursul vieții tale întregi să rămână neîndeplinite? Nu mai vezi nici scopul vieții tale, existența ta ți se pare un ceva fără de nici un rost. Și mai mult, cătră toate acestea se mai adauge ceva: tu ești la fel cum

suntem și noi cu toții, omul de azi, iar oamenii de azi nu pot răbda și aștepta.

Viteza e — după părerea unora — izbândă. Neîncetat se perfecționează mijloacele de transport accelerat. Pretențiunile noastre pentru bunuri spirituale și materiale pot fi în cel mai scurt timp satisfăcute; obstacolele în timp și spațiu par aproape învinse. Și apoi folosul acestei viteze? Nervozitate, neliniște, intoleranță . . .

Natura însă? Ea poate aștepta. Sămânța sămănată și pusă în pământ toamna, ori ce vei face, numai vara proximă își va da roada . . . Trupului înbolnăvit, ori și câte medicamente ar folosi, îi trebuie un anumit timp — câteodată chiar prea mult — până ce se însănătoșează din nou.

Dumnezeu încă așteaptă. „O zi înaintea Domnului este ca o mie de ani, și o mie de ani, ca o zi . . . ne răbdă îndelung pe noi, nevrând ca să piară cineva.“ (II. Petru 3, 8—9.) Așa a binevoit Domnul, ca omenirea să aștepte 4000 de ani după Mântuitor. Și încă și azi partea cea mai mare a omenirii refuză harurile creștinismului. Putem noi pricepe acestea?

Câți sfinți și câte sfinte au suferit zeci și zeci de ani cu suferințe grele. Suferința le era și lor parcă insuportabilă, dacă însă le considerau ca date de Dumnezeu au suferit cu resemnare, ba chiar cu mângâiere și plăcere, cerând de multe ori majorarea suferințelor, oferindu-și suferințele pentru întoarcerea păcătoșilor, pentru mântuirea

celor din purgator, pentru ajutorarea săracilor și celor necăjiți. Să ne gândim numai la sf. Terezia a Pruncului Isus, sau la suferințele Tereziei Neuman în zilele de azi.

Frate creștine, de câte ori îți se pare că nu mai poți suferi și ai vrea să știi că „până când” vei mai avea de suferit, în loc să întrebi pe unul și pe altul că „până când” roagă-te cu toată zmerenia cu Psalmistul: „Povățuiește-mă (Doamne) spre adevărul Tău, și mă învață, că tu ești Dumnezeu mântuitorul meu și pe Tine te-am așteptat toată ziua.” (Ps. 24, 4), și atunci toate suferințele îți se vor părea ușoare.

(După Sonntagsblatt)

Cine are urechi..!

Ultimul Circular din 1933 al *Excelenței Sale Alexandru al Maramureșului* aduce răspunsul Romei cu privire la raportul quinquenal al Excelenței Sale. Acest raport cuprindea toate momentele importante din viața bisericească în decursul celor trei ani de chivernisire a Excelenței Sale, dar mai ales exercițiile pentru preoți, misiunile populare și Acțiunea Catholică, — toate trei chemate, ca să dea un nou avânt vieții noastre catolice.

Activitatea febrilă pe aceste terenuri a mulțumit pe **Preafericitul Părinte Papa**, care prin s. Congregație Orientală arată momentuositatea misiunilor pentru popor și a Agrului. „*De altă parte, Misiunile ținute pentru popor sunt un mijloc foarte eficace pentru a nu se uita îndatoririle de bun creștin și pentru*

a se practica în mod serios și cu sfințenie viața creștină, care — după cuvântul spus nu odată de Summul Pontifice regnant — trebuie să fie rolul cel mai mângăitor al acestui Jubileu al mântuirii. Iar înflorirea Acțiunii Catolice, care este atât de aproape de inima Sfântului Părinte, va aduce o largă contribuție la zelul pastoral al Excelenței Voastre și al preoților Voștri și va da cu siguranță un sprijin puternic la opera sfântă a readucerii celor disidenți în sânul Bisericii catolice.”

Mai clar nici că se poate pronunța rolul misiunilor și al Agrului în timpurile de azi. Bunul mers al acestora este condiția, de care depinde viața unei parohii. A trecut timpul, când preotul s'a putut lipsi de aceste mijloace atât de eficace, cari au făcut ca Biserica latină să fie atât de superioară Bisericii noastre și cari cuprind postulatul cel mai ardent al vieții bisericești moderne: *apostolatul*.

E deci natural, ca să avem cuvântul de ordine al Excelenței Sale Episcopului nostru pentru viitor: *Misiuni și Agru*. Se cere pe aceste terenuri muncă intensivă dela care nici unul dintre noi nu se poate retrage, — dacă vrea să fie adevărat preot, care înțelege și simțește pulsul timpurilor.

Mismar

